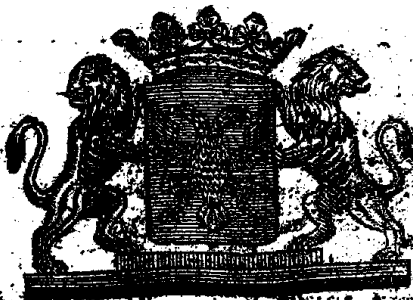

den 17 Februarij.

Οἱ ἁγισμῶ ἐλάχιστοι χρώμενοι, θυμῶ
πλείστον ἐς ἔργον καθίστανται.

THUCYDIDES.

3. Ik zeg, derhalve, dat uit de belofte, die een koning aan zijne onderdanen doet, en de overeenkomst welke hij met hen aangaat, eene ware en wezenlijke verplichting voortvloeit, die aan de onderdanen zelf een recht

Omtrent het verbindende van koninklijke beloften, denkt de groot des niet anders dan wij. "Zou hij omtrent de gevolgen van de helver niet ver-
vullen, omtrent het ter zijde stellen van magt bevestigende wetten vanstem-
ming denken met onze correspondent?" Men oordeelt: *si jura, si leges*
quantum regis ingentis cupido incedit subvertit leges, quae non
potest ut infringant, insignes principum aut popularium, si non
et nova documenta exstant. (Ann. et hist. de reb. Belg. 16. 17.)

PRUISSEN

NORD-AMERIKA

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Christiania, 25 Januarij. Het *Morgenblad* behelst weder eenen tot nog toe ongedrukten brief van onzen koning aan zijnen zoon. Derselvé is gedagteekend uit Lubek, den 7den December 1813, en van eenen bijzonder inhoud.

» Mijn waarde Oscar! De Lubekkers hielpen voormaals *Gustaaf I* zijn vaderland de vrijheid hergeven. Ik heb thans Zwedens schuld betaald: Lubek is vrij. Ik had het geluk deze stad zonder bloedvergieten te bemagtigen. Dit is mij liever dan een gewonnen veldslag, zelfs als hij ook maar weinig menschen gekost heeft. Hoe gelukkig is men, mijn waarde zoon, als men tranen besparen kan! Men slaapt eenen zoo gerusten slaap. Konden alle menschen van deze waarheid doordrongen worden, er zouden geene veroveraars meer zijn, en de natien zouden slechts door rechtvaardige koningen worden geregeerd.

ENGELAND.

Londen, 12 Februarij. Het Huis der Gemeenten was jl. Vrijdag ontledigd met de discussiën over de bill, ter verlichting der armen in Ierland. De motie, om in geheim kommitté te beraadslagen, werd door den heer *O'Connell*, bestreden, die zich volstrekt tegen het in Ierland invoeren eener armen-bill aankantte. Hij zeide, het zoude, eene additionele taks op de landpachters werken, die tegenwoordig niet veel gedrukt waren door de aan behoeftigen verstrekte hulp, welke over het algemeen verleend werd in levensmiddelen, die konden gemist worden; en het invoeren eener armen-bill, voor welke thans de Ieren geroemd worden. Hij bestreed ook de bill in hare bijzondere bepalingen, die, zeide hij, geheel en al ongenoegzaam zouden zijn, om aan de grootere menigte der noodlijdenden in Ierland bijstand te verschaffen. Lord *John Russell* verdedigde het beginsel der bill, en zeide, dat zelfs in zoodanige landen van Europa, waar de wetten tot verlichting der armen het minst doelmatig waren aangevend geworden, het volk veel meer welvarend en vergenoegd was, dan in landen, waar geene armenwetten bekend waren. Tot bewijs hiervan haalde hij het voorbeeld van Engeland, Holland en het kanton Bern aan. Zijne lordschap zeide, het groote kwaad in Ierland was, dat het land zich in zulk eenen staat van beroering bevond, dat geene kapitalisten geroept konden worden hun geld te besteden tot het maken van verbeteringen, en hij beschouwde de bill als geschikt, om het volk gerust te stellen, en dus om tot oorspronkelijker arbeid der dageloozers bij te dragen. Verscheiden andere leden, die over de bill het woord voerden, wenschten dezelve beperkt te hebben tot den onderstand aan zieken en hoogbejaarden; maar de groote meerderheid was voor de bill, zooals zij daar lag; en bij het opnemen der stemmen waren voor het in geheim kommitté beraadslagen over de bill 277, voor het amendement van den heer *O'Connell* 25. Daarop volgde eene discussie over de parlementaire kiezersbill, en werd voorgesteld, dat de schelling, die thans van de kiezers bij het registreren van hun votum gevorderd wordt, zoude afgeschaft en geene leger meer betaald gevorderd. Dit voorstel werd door de ministers niet bestreden, wat het beginsel betrof, maar alleen op grond dat zulk een amendement niet in de onderhavige bill behoorde vervat te worden, en het voorstel werd met eene meerderheid van 77 stemmen verworpen.

— Er zijn heden morgen bij het gouvernement dépêches uit Kanada aangekomen, doch zij zijn van geene zoo late dagteekening als die over New-York het laatst zijn ontvangen. Het vernielen der stoomboot *Caroline* had te Halifax eene groote gemoederen-gisting te weeg gebragt, toen dit voorval aldaar bekend werd; want men onderstelde dat hetzelfde tot eene vredebreuk met de Vereenigde Staten zou kunnen voeren. Te Nova Scotia en New-Brunswick heerschte jegens het moederland de beste stemming. Men zegt, de hooften van den opstand van Neder-Kanada hadden niet bedoeld dezelve vroeger dan 17 Januarij jl. te doen uitbreken, en dat het hun voornemen was hunne operatiën te beginnen met het in brand steken van Quebec, Montreal en andere steden. De pakketboten van New-York worden dagelijks verwacht, en zijn reeds eenige dagen achterlijk.

— Eenige bijzondere brieven van de West-Indië schijnt het, dat in de Leeward eilanden groote ontevredenheid heerscht. De gouverneur, sir *William Carrington*, heeft, krachtens twee acten van 1694 en eene andere van 1705, eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij aan de eigenerfden (*freeholders*) der respectieve eilanden wordt vergund, om op bepaalde plaatsen en gezette tijden bijeen te komen, ten einde vijf bekwaame en geschikte mannen uit de eigenerfden als hunne vertegenwoordigers te kiezen, die zich met hem en den raad in het Courthouse, te St. John, op het eiland Antigua, den 15den Februarij aanstaande, zullen vereenigen, om met gemeenschappelijk overleg zulke algemeene wetten en ordonnantien te maken, als voor de Leeward-Caribbee eilanden best geschikt zijn.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 Februarij. Het voorstel, 't welk de heer *Goussier* heeft ingediend, ter vermindering van de 5 pCt. renten der openbare schuld, houdt in, dat het bewind, ter aflossing van het kapitaal der 5 pCt. renten tegen 100 voor 100, gebruik zal kunnen maken van de geheele reserve van de amortisatie-kas, en van al de kapitalen, die van de slottende schuld en van de gewone diensten zullen overschieten; — dat de houders der 5 pCt. renten dezelve zullen kunnen verwisselen tegen 41 pCt. renten; — dat, indien de houders eene verwisseling zouden mogen begeeren in renten be-

neden het bedrag van 4½, het kapitaal, naar gelang der vermindering der renten, zal kunnen worden vermeerderd; — dat van regeringswege zullen worden bepaald de orde, in welke de aflossing zal geschieden; de tijd waarop die aflossing zal plaats hebben, en de aard der voorwaarden, welke aan degenen, die nieuwe titels voor hunne renten zouden mogen verlangen, kunnen worden verleend; — dat het bewind, ter aflossing van de 5 pCt. renten, nieuwe renten zal kunnen afgeven, ten hoogste van 4½ pCt., en dat de minister van finantien in de volgende zitting der wetgevende vergadering rapport zal uitbrengen van het gebruik, 't welk hij heeft gemaakt van het hem bij deze verordening opgedragen vermogen.

Zoo gemeld wordt, heeft de koning den heer *von Rothschild* in een bijzonder gehoor ontvangen, om zijn gevoelen te vernemen over de bezwaren, die eene reductie zoude kunnen opleveren, en de vermoedelijke gevolgen, welke zij zoude kunnen na zich slepen.

Men ziet eerlang eene belangrijke beraadslaging in de kamer der gedeputeerden te gemoet over de benodigde fondsen voor de dienst der geheime politie, en men maent, dat het gezag der tegenwoordige bewindalieden daarbij andermaal op de proef zal worden gesteld.

— De bijzondere brieven uit Spanje behelzen treurige berichten, omtrent den toestand van het platte land in Arragon, la Mancha en de beide Kastiliën. De bewoners worden uitgeput door leverantien, beurlatings aan de constitutionele en de earlistische soldaten, bij welke bovendien niet altijd de beste krijgstuicht heerscht, en bovendien van tijd tot tijd uitgeplunderd door benden, die, onder de eene of andere vaan, voor eigene rekening oorlog voeren, terwijl het gezag van het centrale bewind van Madrid in de provinciën weinig te beduiden heeft.

Parijs, 13 Februarij. Men zal eerlang van regeringswege eene wet op den aanleg van ijzerbanen voordragen. Men meldt, dat aan de beraadslagingen over deze voordragt de voorrang zal worden gegeven boven die over het voorstel ter reductie der renten, en men vermoedt, dat, bijaldien de eerstgenoemde wet wordt goedgekeurd, men de noodzakelijkheid zal erkennen om de reductie nog nit te stellen.

— Men meldt, dat de fransche en engelsche gezanten, ten gevolge eener uitnoodiging van het hof van Madrid, om gemeenschappelijk maatregelen te bepalen, ten einde den burger-oorlog te doen ophouden, op hunne beurt, op last hunner hoven, genoemd hof hebben uitgenoodigd, om buitengewone commissarissen naar Parijs te zenden, om deel te nemen aan de aldaar te openen beraadslagingen, ter bereiking van verlangde oogmerk; — onder verklaring, dat de hoven van Parijs en Londen, als in dezen de getrouwe tolken der behoeften van Spanje, zullen trachten de hoven van Weenen, Berlijn en Petersburg over te halen, zich met hen vereenigen, ten einde eene overeenkomst tot stand te brengen, die tot behoud van den algemeene vrede onvermijdelijk is geworden, en dat, zoodra de gevolmagtigden vereenigd zullen zijn, zij maatregelen zullen uitlokken, om onmiddellijk een einde te maken aan het bloedvergieten, en om de vijandelijkheden tusschen beide de partijen te doen ophouden.

— Veelvuldige ondervinding heeft geleerd, dat overmatig koude niet minder dan te groote hitte nadeelig werkt op de hersenen dergenen, wier verstandelijke vermogens gekrenkt zijn. Het volgende voorbeeld kan deze opmerking wederom ter versterking dienen. Gedurende eenen der koudste dagen van de vorige week geraakte een bewoner in de gemeente nabij Bernay, die herhaaldelijk teekenen van krankzinnigheid had gegeven, in zulk eenen woede, dat zijne vrouw verschrikt het huis ontvlood. Des morgens weder binnen willoende komen vond zij de deuren open, al het knisraad verstrooid en gedeeltelijk stukgeslagen, de kleederen van haren man, in alle rigtingen geworpen en zijn broek op eenigen schreden afstands van het huis. De man zelf was verdwenen. Na langdurig zoeken vond men het lijk van dien ongelukkige op eene heide, niet ver van Bernay, liggen. Hij was geheel naakt, reeds hadden de kraaien hem de oogen uitgepikt en den buik gekwetst. Uit de indrukken op de sneeuw heeft men opgemerkt, dat de heer N., alvorens onder de strengheid van de koude te bezwijken, op handen en voeten eenen afstand van twee honderd schreden moet hebben afgelegd. Men zal wel begrijpen, wat de ongelukkige moet hebben uitgestaan, wanneer men weet, dat de thermometer destijds 20 graden Reaumur teekende.

BELGIE.

Brussel, 14 Februarij. De directeur der bank, de heer de *Brouckere*, heeft eene aankondiging, onder dagteekening van den 12den Februarij, gedaan, houdende, dat de houders van de in België door tusschenkomst dier bank, geplaatste aandelen in den ijzeren spoorweg van Keulen naar de Belgische grenzen gehouden zullen zijn, om den 12den Maart aanstaande eene tweede storting van 10 ten honderd op ieder aandeel te doen.

— De Antwerpsche *Précurseur* verklaart zich in zijn nummer van den 13den zeer stellig tegen het ontwerp van het bewind, om de inkomende regten op de koffij van omstreeks 4 tot 8 ten honderd van de waarde te verhoogen. Dit blad meent, dat deze verhoging van regten geen ander gevolg zal hebben, dan dat de slushandel in dit artikel, vooral ook aan de zijde

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 14 Februarij. Naar men verneemt, heeft dazer dagen een groote bevordering bij het leger plaats gehad. — Ook verneemt men, dat de generaals *Cort-Heijlgers* en *Meijer* door Z. M. op pensioen zijn gesteld.

AMSTERDAM, den 15. Februarij.

Wij zijn heden zonder alle nieuwstijdingen van buiten, en daardoor zijn ook de omzettingen ter beurs weinig belangrijk.

Spernjc. De onzet in Ardoin was niet levendig; de prijs stelde zich echter iets hogter en steefte af.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek $101\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; $2\frac{1}{2}$ pCt. Metalliek $58\frac{3}{4}$ gedaan.

Beurs van 15. Februarij.

Prizen ten 4½ uur.

Spanje. Ardeins 18 $\frac{1}{2}$ à 17 $\frac{3}{4}$; groote stukken 17 $\frac{1}{2}$ à 14 gedaan.

Rusland. Oude Russen 105 $\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; nieuwe 105 $\frac{3}{8}$ à $\frac{3}{4}$ gedaan; Roebels 69.

Oostenrijk. 5 pOt. Metalliek 102 $\frac{1}{2}$; Weener aandeeien 725; Weenerbank bij Gol 1 103 $\frac{1}{2}$.

Brazilië $73\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$; *Columbia* $19\frac{1}{2}$; *nieuwe Mexicanen* $27\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$

_____

Memorandum

78

... die deutsche Delegation (sowohl in die von der 101...

Onlangs werd in de *Arnhemse Courant* (en wel in alle van den 10den dezer maand) gewag-gemaakt van eene treurige gebeurtenis.

Een kranksinnige was door slechte verzorging omgekomen; hij was doodgeroren. Hij had niet veel te verliezen; hij kan niet wel anders.

dan gewonnen hebben bij zijnen overgang. Hij was diep ongelukkig en het schijnt wel, dat niemand zich zijner heeft aangetrokken. De vader,

misschien een onbeschaafd, onkundig mensch, heeft niet geweten hoe de
zoon kon geholpen worden, noch ook dat de zoon kon geholpen wor-

den; te veel heerscht nog het dankbeeld bij het ruwe volk, dat, of hooft-
te gasten in het spel zijn, of dat het gebrek onherstelbaar is. Het is voor

Wij hopen, dat de kinderen in onze eeuw, wel oegde om beter onderrigt te zijn, en als de overvloedige verstand aan goeden wil paart, dan helpt hij in onze eeuw

die vaderszinnen, hij verzacht voor 't minste hun lot wanneer hij hen niet kan herstellen. De vader kop dat misschien uit onkunde en dwaalbe

Het bestuur, ja voorzeker het bestaat uit beschaafde lieden, die kunnen bekend zijn met den aard der zaken; — zoo wel met de behoefte aan hulp die in onze provincie en in vele gedeelten van ons rijk bestaat, als met de middelen tot hulp, welke de wetenschap en de menschielievendheid aan de hand gaven. Waar zijn de hulpmiddelen, welke door het bestuur zijn aangewend of worden aangewend, om krankzinnigen onder deszelfs toezigt te verzorgen te genezen? Er zijn, ja, in de onderscheidene steden hokken voor dolzinnigen, die meer voor wilde dieren dan voor menschen geschikt zijn. Er zijn, vooral in Zutphen, eenige lokalen ingerigt. Maar hoe? Men heeft eene slechte copie gemaakt van het door omstandigheden gebrekkige. En waar is de geest, welke deze inrigting bezielt? Het is dezelfde geest, waarde lezer, die voor eeuwen reeds bestond. Het is daarenboven voor locale behoeften slechts geschikt. En tot nog toe is er in Gelderland geene inrigting, die ook maar van verre kan genoemd worden overeenkomstig te zijn met den stand der thans bestaande wetenschap.

Bedenk, reeds zoo vele jaren zuchten de krankzinnigen te vergeefs; zij jaagden in hunne wel geslotene verblijven, en te vergeefs, want geen oogenblik daar om hunne klagten te vernemen. *Bedenk* er zijn vele krankzinnigen die heldere oogenblikken hebben, om daarna weder in hunne dwaalbegrippen te vervallen. *Waar is de toestand der krankzinnigen in hunne heldere oogenblikken?* Bewust van hun vroeger en hun toekomstig lot, bewust van te worden miskend, bewust van te zijn vernacht, van voor altijd van de teederste betrekkingen te zijn gescheiden, bewust van hun gebrek aan al wat misschien vroegere beschaving hun onontbeerlijk maakte, en nog daarenboven bewust misschien van de aanleiding tot hunnen toestand, van hunne onschuld, van de boosheid van anderen wier slagtoffers zij werden. *Bedenk*, en laat het in onuitwischbare beelden voor uwen geest staan, wat een krankzinnige in die heldere oogenblikken gevoelt. *Bedenk*, dat hij somtijds zeer juist denkt, maar zich niet kan uitdrukken, of zich altijd anders uitdrukt dan hij wilde. *Bedenk dat alles*, en als gij te midden van het genot aan uwe maaltijden, in uwe gezelschappen leeft, — bedenk dan, dat die krankzinnigen ook menachen waren gelijk zij. *Bedenk*, of het niet plegtmatig zijn zoude eindelijk ook eens aan hen te denken. Wie weet het, hoe dikwijls zij aan u, aan het menschelijke, menschelijke denken. Neen, het hart der krankzinnigen

Franken en in alle andere landen, hoe de edelsten, de besten onder die krankzinnigen worden gevonden, hoe de grootste talenten daar verwaarloosd en vernield liggen. Hoe anders zou het te verklaren zijn, dat men gevangenen zedelijk wil verbeteren, dat men boosdoeners terecht helpt, en dat men toch den krankzinnige in enge kerkers last versmacht. Hoe zou het te verklaren zijn, dat men in andere punten zich menschlievend, hulpvaardig toont, maar op dit punt weer, barbaarsch, verachtelijk handelt. Maar gij gelooft mij niet, gij meent dat ik mij dit nu zoo eenmaal in het hoofd gezet heb, en dat er toch wel zulke edele brave menschen, zulke groote talenten onder die gekken, zoo als gij ze noemt, niet gevonden zullen worden. Welaan, sla niet mij de werken van beroemde mannen op, ik zal het u aanwijzen, en in de geschriften de bewijzen laten zien. Gij zoudt al een grooten stap doen, als gij dat woord gek niet meer liet hooren. Ik noem een ziek. Noem den kwast een gek, maar noem deze ziek. Is het menschelijk, om zieken (en wie weet het hoever zij lijden, want zij kunnen het ons niet zeggen) is het menschelijk, zeg ik, om zieken zoo, van alle hulp verstoken, op te sluiten. Wat zoudt gij zeggen van de behandeling der koortszieken, als men hen opsloot, en bij slecht voedsel aan oppassing en geneesmiddelen liet ontbreken. Bedenk toch, wat men aan doofstommen doet, waar zelden veel van te maken is. Ik begrijp waarlijk niet, wie het zoo ver gebracht heeft hun goed te behandelen, als ik zie wat het inhaest om voor krankzinnigen het woord te voeren en hulp te verkrijgen.

Ik herhaal het, dat tegenzeeggelijk het hart hier reeds meer zonde ge-
aan hebben, als men meer kennis had genomen van hunnen toestand, —
als iemand, als maar die kennis zich konner uitbreiden tot alle ge-
soeken. Ik geloof echter niet dat dit ooit zal op de punt bij
een beschaafd en braaf mensch zou kunnen bestaan, als hij maar genoeg-
zaam is ingelicht.

Ik wil den krankzinnigen hulp betoonen, en heb dat reeds voor eenige jaren verlangd te doen. Ik heb daartoe die wagen ingelagen, welke mij het doelmatigst toeschene. Ik kan niet gelooven, dat op den duur alle medewerking zoude ontbreken, en dat niet ook anderen zouden willen nadenken, zouden willen handelen.

Ik heb tot nu toe geene geopende ooren gevonden, maar ik vraag nog altijd medewerking, niet voor mij maar voor anderen, van ieder die in ongelukkige, voor herstel vatbare, personen belang stelt. Dat hulp hier helpt bewijzen zoo vele inrigtingen. In die van Esquirod, Dubuisson, in Genève, te Rokwinkel, te Würzburg, te Ekster, Norwich, Leicester, Lovestock en Springvale, enz., enz. geneest in den regel meer dan helft der Krankzinnigen.

Dr. SCHULTZMA.

Aan den Redacteur van de Arnhemsche Courant.

N. N.

本期 大要目次：

Te Arnhem, bij de

Det aller nærmeste

A. P. RAUWENHOUT
J. J. VAN INGEN.

Den Drukker.